

Sir William Gerald Golding

(St Columb Minor, Egyesült Királyság, 1911. szeptember 19. – Perranarworthal, Egyesült Királyság, 1993. június 19.) irodalmi Nobel-díjas brit regényíró, költő.

William Golding 1911 szeptemberében született a délnyugat-angliai Cornwall grófság egy kis településén. Apja tanár volt, tankönyvek szerkesztésével foglalatzkodott. Fia számára a mindentudás megtestesülését jelentette. Alec Golding szocialista eszméket vallott, és a tudományos racionalizmus volt rá jellemző. Édesanyja, Mildred, a háztartásról gondoskodott, és egyetértett a női egyenjogúság mérsékelt harcosaival. Apja kívánságának megfelelően 1930-ban Golding beiratkozott az Oxfordi Egyetemre, ahol a Brasenose College diákjaként természettudományt hallgatott, azonban két év elteltével az angol irodalom tanszékre váltott. Első kötetét, melyben verseket jelentetett meg, 1934-ben adta ki a Macmillan kiadó. Golding nagy állatvédő aktivista volt.

Pedagógia diplomájának megszerzése után, 1939. szeptember 30-án kötött házasságot Ann Brookfielddel, akitől két gyermeke született: Judy és David. Golding Lailsburyben kezdett tanítani. A haditengerészetnél töltött éveit leszámítva egészen 1961-ig tanított ebben az iskolában.

Golding meghatározó élménye a második világháború volt. A Brit Királyi Haditengerészet tagjaként részt vett Németország leghatalmasabb csatahajójának, a Bismarcknak az elsüllyesztésében. A normandiai partraszállásban egy, a partot tűz alá vonó hajó kapitányaként vett részt, valamint egy tengeri akcióban Walcherennél, ahol 24 támadó járműből 23-at süllyesztettek el. A háború végén visszatért a tanításhoz és az íráshoz. A háború évei alatt jól megtanult ógörögül.

1953 szeptemberében Golding elküldte egy könyv kéziratát a Faber & Faber kiadónak Londonba. Bár elsőre elutasították, a cég egyik új szerkesztője, Charles Monteith nagyon lelkesen fogadta az írást. Néhány részt kihúzatott belőle, de 1954 szeptemberében *A Legyek Ura* címmel kiadta.

Az angol tanárembert 1954-ben *A Legyek Ura* (Lord of the Flies) egy csapásra híressé tette. Ez lehetővé tette Golding számára, hogy 1961-ben kilépjen tanítói állásából, és a következő tanévet rezidens íróként az Egyesült Államokban töltötte a Hollins Főiskolán, a virginiai Roanoke mellett.

1970-ben Golding indult a Kenti Egyetem rektori választásán, de veszített.

Az író 1979-ben elnyerte a James Tait Black Emlékdíjat, 1980-ban a Booker-díjat, és 1983-ban az irodalmi Nobel-díjat. 1988-ban II. Erzsébet brit királynő lovaggá ütötte.

1963-tól 1993-ban bekövetkezett haláláig egészen az írásnak szentelte magát. 1985-ben feleségével a cornwalli Perranarworthalba költöztek. Az író itt hunyt el nyolc évvel később, szívelégtelenség következtében. Dél-Wiltshire-ben temették el, Bowerchalke faluban.